ואפילו בעל החצר בבעל הגג אין יכול למחות. אע"ג דגבי זיז [שלפני] החלון דיוצא לרשות הרבים לא שרינן במסכת עירובין (דף נ"ח:) להניח עליו אלא כלים הנצרכים משום דחיישינן דלמא נפיל ואתי לאתויי והכא לא חיישינן שמא יפול על ראשו של בעל החצר שאינו עומד כל שעה תחת הזיז א"כ התם לא אסר אלא להניח עליו אבל הכא איירי למיתלא ביה דבדבר החלוי לא חיישינן לנפילה וא"ה והיאך יכול בעל הגג להשתמש בזיז והא איכא מעקה דאמר בפ"ק (נעיל כ:) גג הסמוך לחצר חברו עושה לו מעקה גבוה ארבע אמות וי"ל כגון דהזיז בקרן זוית בסוף המעקה: **מאי** איריא לחצר השותפין. פ"ה מאי איריא לחצר השותפין שמזיק לגניס משמע מתוך פירושו שהוא שותף באותה חצר וקשה לר"י לפירושו מדמסיק בתר הכי אלא אפילו לחצר השותפין דאמר ליה סוף סוף בעית לאילטרוטי מינאי משמע שהוא שותף וגרסה לר"י לפרש מאי איריא לחצר השותפין שהוא מזיק לו משני מקומות אפילו לחצר חבירו שאיט מזיק לו אלא מכאן ומי ולפי קשה לרשב"ם דא"ל אמאי קאמר עד האידנא הוה בעית כו' הוה ליה למימר קא משמע לן דבשני מקומות לא מצינא לאילטרוטי מינך וגרסה לי דמעיקרא דפריך מאי איריא לא סלקא דעתיה שיש לו שותפות בחצר: **בבית** לא בעינא לאילטרוטי מינך.

פירוש כשאתה בבית אבל פירוש אחר שפ"ה כשאני בבית אין גרסה לרשב"ם דהשתא נמי לא בעי לאילטרוטי בתשמיש הבית דהא האי חצן דפתח איט לא כנגד הפתח ולא כנגד החצן דהא חצן (לקמן דף ס.) אין פותחין חצן כנגד החצן כו': לקח

לפני רבי חייא אמר יגעת ופתחת (ה) **יגע וסתום**, אמר רב נחמן ולסתום

ויכול למחות. כלומר הבא להגיה זיז שפח בחחלה לחצר חבירו יכול למחות בו בעל חצר שלא למלאות אויר חצירו ולא אמרינן זה נהנה וזה איט חסר דודאי איכא חסרון כדאמרינן בגמרא גבי זיז פחות מטפח דמנו דמשתמש בעל הגג בזיז רואה בחצר ואיכא הזיק רבים: **פחות מטפח אין לו חזקה.** שאם ירצה בעל החצר לבנות שם בונה מקום ולא קפיד דבגיר מטפח לא חשיב: **ואינו יכול למחות.** בגמרא מפרש מי איט יכול למחות במי: **זיז.** הוא כעין גפר או רחש קורה הבולטת מן הטלייה לחוץ ורחוי לתלות בו חפציו: **גמ' מאי קאמר.** דמשמע דהכי קאמר שאם החזיק בהאלאת זיז אורך טפח יכול להוציא כמו כן זיז ארבעה דכיון דהחזיק בזיז טפח החזיק נמי בארבעה ומילתא בלא טעמא הוא שאם נתרצה לו בעל החצר בטפח לא נתרצה לו בארבעה: **הכי קאמר בחזיק.** בזיז שהוא רוחב טפח באורך ד' טפחים בולטת מן הכותל לחוץ, החזיק נמי בזיז שהוא רחב בד' על ד' אורך דכיון דהגיה לו אורך של מקום חשוב נתרצה לו נמי ברחבו דאין מקום חשוב בפחות מד' על ד' והוא הדין שאם החזיק ברחב טפח במשך עשרה לא החזיק כי אם ברחב ד' אבל אם החזיק ברחב טפח במשך ג' לא החזיק ברחב ג' אלא מה שהחזיק החזיק ולא יותר: **אמר רב הונא לא שנו.** דאין יכול למחות: **אלא בעל הגג.** שהוא בעל הזיז: **בבעל החצר.** דאיט יכול למחות בו ואומר אל תשתמש בזיז שלי דמה הפסיד בעל הגג הלא כשישתמש בעל החצר ויתלה בזיז חפציו לא יראהו לבעל הגג שהרי הוא מחחון לו ואיכא הזיק רבים ואי משום דממלא מקום הזיז שעכשיו אין יכול בעל הגג לתלות בו חפציו, להא לא חיישינן דכיון דאין לו חזקה ויכול זה בעל חצר לחתכו לזיז אם ירצה, כל שכן שישתמש בו בעודנו תלוי באויר שלו אי נמי הכי קאמרה מאי אין לו חזקה לבעל הגג וגם איט יכול למחות בבעל החצר אם בא לקבוע זיזין סמוך לכתלו דהא ליכא הזיק רבים: **אבל בעל החצר** שלא יוציא זיז פחות מטפח בחחלה אי נמי שלא ישתמש בזיז שהוציא כבר מפני שהוא עליון וכשיבא להשתמש יראה בעגילה זו בחצר ואיכא הזיק רבים: **ורב יהודה אומר כו'.** טעמא מפרש לקמיה: **ומר סבר לא שמיה הזיק.** רב יהודה והלכך איט יכול למחות בעל החצר בבעל הגג: **ושאני הכא דא"ל.** בעל הגג לבעל החצר "לשום תשמיש לא חזי לי האי זיז כל שהוא שאלך ואעמוד עליו ואראה בחצירך בעגילה זו ולא חזי אלא למאלי כי חפצי וכשאראה לתלות אפילו וחושיב זרועי ואתלה דכיון לתלות בחזרת פנים אם אסתכל בחצירך אהא נתפס בגנב והלכך ליכא הזיק רבים [ת"ל] "זימנין דבעיתא ליפול מן הגג כשאעמוד בשפת הגג ותשוב לתלות דבר על הזיז ולא אהדר אלף ולא תבוש מלהסתכל בחצירי ולא אתפס בגנב דאפילו כי לא בעיתא אטעון כך ואתאמר מחמת בעיטותא לא אהדרנא אפאי" והלכך. איכא הזיק רבים לו בשותפות משום הזיק רבים וכל שכן לחצר חבירו כדמפרש בגמרא: **נקח בית בחצר אחרת.** הסמוך לזה החצר: **לא יפתחנו לחצר השותפין.** דאע"ג דיש לו חלק בחצר אינו יכול לעשות פתח בחצר אחרת: **לא יפתחנו.** שהרי הוסיף דיורין בחצר ומטריח על בני החצר שאם יבא לבקר אצל בעל הבית יצטרך לעבור בחצר אחרת: **ופותחה לתוך ביתו.** דכיון דדרך פתח שלו יוצאין לחצר אין טורח לבני החצר שאינו מרבה עליהן דיורין וכדמפרש בגמרא שלא הוסיף על ביתו כלום אלא חולקה לבנים שהרי כל ביתו יכול למלאות אכסנאין אם ירצה: **גמ' מאי איריא לחצר השותפין.** הרבים דלא יפתח דמשמע מפני שהן רבים חיישינן שלא יעשה להן היזק רבים, אפילו יחיד (ג) (ראיה) נמי אסור להזיקו והלכך אפילו לחצר חבירו נמי לא: **אבל לחצר השותפין.** איכא למימר דשרי לפתוח דבלאו הכי בעי לאילטרוטי מחבירו בחצר שהה לרך פתח ביתו הפתוח לחצר ולא מזקי ליה חלונות מידי קמ"ל מתניתין דקתני "לא יפתח" דא"ל הא לבעל החלונות עד האידנא כי הוה משתמשנא בחצר הוה בעינא לאילטרוטי מינך שלא תרגיל בבית שלא יהא חלוי אור קשור בזיז ויפה ומעיינת ואגב הכי תסתכל בחצירי: **פיסקא** לא יפתח אדם חלונותיו לחצר השותפין. בחצר שיש לו שותפות בה אם אין לשאר שותפין שם חלונות: אפי' לחצר חבירו. של יחיד אין רשאי לפתוח משום היזק ראיה: לא מבעיא לחצר חבירו דלא. משום דאין לו חלק בה: אבל לחצר שותפין. שיש לו חלק בה הא מצי אמר ליה סוף דא בעית איצטרוטי מינאי כשאני נכנס ויוצא בחצר כך הצנע עצמן כשחלונותי פתוחין: קס"ל. דמצי א"ל השותף עד האידנא קודם פתיחת החלונות כשאתה בחצר הייתי צריך להצנע מטן וכשהיית בבית לא הייתי צריך להצנע. עכשיו אפי' כשאתה בבית צריך אני להצנע מטן בחצר בפני חלונותיך: שפתח. לחצר השותפין ולא מיחו ושוב מיחו: לך יגע וסתום. שאין חזקה עד ג' שנים: אמר רב נחמן ולסתום

מאי קאמר בחזיק. דאמר לא שמיה הזיק? לא, דכולי עלמא שמיה הזיק ושאני הכא דאמר ליה לתשמישתא לא חזי, למאי חזי, למתלא ביה מידי, מהדרנא אפאי ותלינא ביה ואידך א"ל זימנין דבעיתא: **מתני'** לא יפתח אדם חלונותיו לחצר השותפין. לקח בית בחצר אחרת לא יפתחנה בחצר השותפין. בנה עלייה על גבי ביתו לא יפתחנה לחצר השותפין אלא אם רצה בונה את החדר לפנים מביתו ובונה עלייה על גבי ביתו ופותחה לתוך ביתו: **גמ' מאי איריא** לחצר השותפין אפילו לחצר חבירו נמי לא? לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא לחצר חברו דלא אבל לחצר השותפין דא"ל סוף סוף הא קא בעית אצטנועי מינאי בחצר קא משמע לן דאמר ליה "עד האידנא בחצר הוה בעינא אצטנועי מינך, השתא אפי' בבית נמי בעינא אצטנועי מינך ת"ר המשכיר בדם אחד שפתח חלוניו לחצר השותפין ובא לפני ר' ישמעאל בר רבי יוסי אמר לו הרי חלוקת בני החזקת ובא לפני רבי חייא אמר יגעת ופתחת יגע וסתום אמר רב נחמן ולסתום

ויכול למחות. פחות מטפח אין לו חזקה ואין יכול למחות: **גמ'** אמר רבי אסי אמר רבי מני ואמרי לה אמר רבי יעקב אמר רבי מני החזיק בטפח החזיק בד' מאי קאמר? אמר אביי הא "החזיק רוחב טפח במשך ארבע החזיק ברוחב ארבע: פחות מטפח אין לו חזקה ואינו יכול למחות: אמר רב הונא לא שנו אלא בעל הגג בבעל החצר אבל בעל החצר בבעל הגג יכול למחות אמר אפילו בעל חצר בבעל הגג אינו יכול למחות, לימא *בהיזק ראיה קמיפלגי דמר סבר שמיה היזק ומר סבר לאו שמיה היזק? לא, דכולי עלמא שמיה היזק ושאני הכא דאמר ליה לתשמישתא לא חזי, למאי חזי, למתלא ביה מידי, מהדרנא אפאי ותלינא ביה ואידך א"ל זימנין דבעיתא: **מתני'** לא יפתח אדם חלונותיו לחצר השותפין. לקח בית בחצר אחרת לא יפתחנה בחצר השותפין. בנה עלייה על גבי ביתו לא יפתחנה לחצר השותפין אלא אם רצה בונה את החדר לפנים מביתו ובונה עלייה על גבי ביתו ופותחה לתוך ביתו: **גמ' מאי איריא** לחצר השותפין אפילו לחצר חבירו נמי לא? לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא לחצר חברו דלא אבל לחצר השותפין דא"ל סוף סוף הא קא בעית אצטנועי מינאי בחצר קא משמע לן דאמר ליה "עד האידנא בחצר הוה בעינא אצטנועי מינך, השתא אפי' בבית נמי בעינא אצטנועי מינך ת"ר המשכיר בדם אחד שפתח חלוניו לחצר השותפין ובא לפני ר' ישמעאל בר רבי יוסי אמר לו הרי חלוקת בני החזקת ובא לפני רבי חייא אמר יגעת ופתחת יגע וסתום אמר רב נחמן ולסתום

לא יפתח אדם חלונותיו לחצר. שיש לו חלק בה: **מתני'** לא יפתח אדם חלונותיו לחצר. שיש לו חלק בה: **לא יפתחנו.** הסמוך לזה החצר: **נקח בית בחצר אחרת.** הסמוך לזה החצר: **לא יפתחנו לחצר השותפין.** דאע"ג דיש לו חלק בחצר אינו יכול לעשות פתח בחצר אחרת: **לא יפתחנו.** שהרי הוסיף דיורין בחצר ומטריח על בני החצר שאם יבא לבקר אצל בעל הבית יצטרך לעבור בחצר אחרת: **ופותחה לתוך ביתו.** דכיון דדרך פתח שלו יוצאין לחצר אין טורח לבני החצר שאינו מרבה עליהן דיורין וכדמפרש בגמרא שלא הוסיף על ביתו כלום אלא חולקה לבנים שהרי כל ביתו יכול למלאות אכסנאין אם ירצה: **גמ' מאי איריא לחצר השותפין.** הרבים דלא יפתח דמשמע מפני שהן רבים חיישינן שלא יעשה להן היזק רבים, אפילו יחיד (ג) (ראיה) נמי אסור להזיקו והלכך אפילו לחצר חבירו נמי לא: **אבל לחצר השותפין.** איכא למימר דשרי לפתוח דבלאו הכי בעי לאילטרוטי מחבירו בחצר שהה לרך פתח ביתו הפתוח לחצר ולא מזקי ליה חלונות מידי קמ"ל מתניתין דקתני "לא יפתח" דא"ל הא לבעל החלונות עד האידנא כי הוה משתמשנא בחצר הוה בעינא לאילטרוטי מינך שלא תרגיל בבית שלא יהא חלוי אור קשור בזיז ויפה ומעיינת ואגב הכי תסתכל בחצירי: **פיסקא** לא יפתח אדם חלונותיו לחצר השותפין. בחצר שיש לו שותפות בה אם אין לשאר שותפין שם חלונות: אפי' לחצר חבירו. של יחיד אין רשאי לפתוח משום היזק ראיה: לא מבעיא לחצר חבירו דלא. משום דאין לו חלק בה: אבל לחצר שותפין. שיש לו חלק בה הא מצי אמר ליה סוף דא בעית איצטרוטי מינאי כשאני נכנס ויוצא בחצר כך הצנע עצמן כשחלונותי פתוחין: קס"ל. דמצי א"ל השותף עד האידנא קודם פתיחת החלונות כשאתה בחצר הייתי צריך להצנע מטן וכשהיית בבית לא הייתי צריך להצנע. עכשיו אפי' כשאתה בבית צריך אני להצנע מטן בחצר בפני חלונותיך: שפתח. לחצר השותפין ולא מיחו ושוב מיחו: לך יגע וסתום. שאין חזקה עד ג' שנים: אמר רב נחמן ולסתום

הגהות הב"ח

(א) גמ' ופתחתה לך יגע: (ב) רשב"ם ד"ה מאי איריא וכו' אפי' יתיר נמי כ"ל ותיכא דאיכ נמתק: (ג) ד"ה אבל וכו' כיקר וכי איכא וכו' לא סוים בעינא וכו': (ד) בא"ד כשאתה בנים נמי בעינא:

רעז א מיי' פ"ח מה"נ שכנים סל"ג ג ופי' בהגנות וכמ"מ סמג עשין סב טוש"ע ח"מ סי' קנג סעיף ד:

רעח ב מיי' שם סל"ג ח טוש"ע שם סעיף ח:

נעז א
רעט ג מיי' שם פ"ה סל"ו ו סמג שם טוש"ע ח"מ סי' קכ סעיף ג:
הפסד לבני ר' מאי: "החזיק מלא החיק מל"

רפ ד ה מיי' שם סל"ח ח טור ש"ע שם סעיף ח:

נעח א מאי ר"הונא ור' יהודה
רפא ו מיי' שם פ"ו סל"ו ו סמג שם טוש"ע שם סעיף ג:
בחזק מלאה אי"ב"ל הגנ יכול למחות בגדל בגד טלא יב אבנ/ טלא דמתאי בו
רפב ו מיי' שם פ"ה סל"ו ו סמג שם טוש"ע שם:

נעח א
אסור לבתות חלונות לחצר בשותפין (וכל שכן לחצר חבירו)

רבינו גרשום

למחות. ולעכב אדם בחבירו שלא יוציא בחצירו זיז פפח ואם פחות מטפח הוא אין לו חזקה בחצר שאינו חשוב. ואין יכול למחות בידו בעל החצר שלא יוציא בחצירו פחות מטפח שכיון שאין לו חזקה בכך מאי איכפת ליה: הכי קאמר. החזיק בטפח שיש לו בחצר חבירו זיז רחב טפח ובמשך ארכו ד' יש לו חזקה בחצר ברוחב ד' כנגד אורך כל הכותל שכיון שלא מיחה בו בעל חצר בזיז חשוב כזה בידוע שיש לו חזקה בחצר כנגד כל הכותל ברוחב אותו זיז: לא שנו. שאין יכול למחות אלא בעל הגג בבעל חצר שאין יכול בעל הגג לעכב לבעל החצר שלא ישים בחור שבבתולו זיז פחות מטפח אם הוא צריך לו שכבר אין לו חזקה: אבל בעל חצר בבעל הגג יכול למחות. שלא יוציא זיז פחות מטפח בחצירו בבתולו: סבר. רב הונא: שמיה היזק. לחכי מעכב בעל חצר לבעל הגג שאגב שישתה מראש גגו וישתמש באותו זיז פחות מטפח שיקשור בו חבל או יתלה עליו [יסתכל] כלום מטנו בחצר ור"י סבר לאו שמיה היזק: ושאני הכא דאמר ליה בעל הגג לבעל חצר לתשמיש לא חזי הוא זיז פחות מטפח שאין ראוי לעמוד עליו ולא חזי אלא למיתלי ביה שום חפץ: כי תלינא ביה מידי מהדרנא אפאי ותלינא. ולא אסתכל בחצירך: ואידך. בעל חצר אמר זימנין דבעיתא שלא יהא תלוי אור קשור בזיז ויפה ומעיינת ואגב הכי תסתכל בחצירי: פיסקא לא יפתח אדם חלונותיו לחצר השותפין. בחצר